

TÉMA MĚSÍCE

NA CO SE LETOS MŮŽEME V OBCI TĚŠIT?

Statek Líbenice s pekárnou

foto archiv obec

Nejen obecní investice utvářejí podobu a atmosféru Líbenic. Neméně důležitou roli v životě obce hrají investice a projekty soukromé. Pojďme si společně projít, jaké soukromé investice nám v letošním roce z kvalitní a zpříjemní život. Rozhodně je nač se těšit a je vidět, že líbeznické podnikatele v jejich záměrech doba koronavirová nezlomila!

Ke zdárnému konci se chýlí rekonstrukce a proměna bývalého Plickova statku, za níž stojí pan Martin Malý. I přes všechna omezení a nepříjemnosti spojené s pandemií COVID-19 se mu podařilo dotáhnout celý projekt do finálního stavu. V dubnu bude Statek Líbenice otevřen veřejnosti a s ním i všechny provozy, u kterých to dovolu aktuální protiepidemická opatření. „Rád bych touto cestou poděkoval za spolupráci řadě úžasných lidí a firem z Líbenic a okolí, kteří nám s celým projektem pomáhali, vedení a zástupcům obce za věcný a vstřícný přístup a sousedům za toleranci nepříjemností, které jsou se stavbou spojené,“ říká Martin Malý. Na co se tedy ve Statku Líbenice můžeme těšit?

Bistro – Statek Líbenice je místo, které působí neformálně a útulně a kde bychom se měli cítit jako doma. Nabídne nám moderní českou kuchyni inspirovanou Francií a Itálií. Zaměří se na lehká jídla, rozmanité saláty, chutné polévky a nezapomene ani na ty, které potěší kus masa nebo domácí dezerty. Obzvláště se ale v Bistru těší, až ochutnáme jejich vybraná vína, točenou plzeň, výtečnou kávu a skvělé limonády. Kromě útulného prostředí statku s industriálními prvky, které ukazují na minulost tohoto místa, provozovatelé připravují i prostornou zahrádku. Cílem je vytvořit zde neopakovatelnou atmosféru sezení v zeleni, kde se vydovádějí i nejmenší hosté.

Apartmáns – Statek Líbenice jsou určeny všem, kdo potřebují bydlení na pár měsíců nebo i o něco déle. Nabízejí deset krásných, plně vybavených apartmánů, které se nacházejí v prvním patře zrekonstruovaného statku. První čtyři apartmáns jsou v hlavní budově a nabízejí neuvěřitelné ubytování s nízkými položenými okny, velkými příznanými trámy a neopakovatelnou atmosférou s nádechem historie. Zbylých šest apartmánů je situováno do dvora. Dispozice apartmánů je 1kk a 2kk a o pohodlí se stará vybavená kuchyň, kvalitní spaní a místo k odpočinku i práci. Vybavení je vyráběno na míru a je vhodně kombinováno se solitery z teakového dřeva. Součástí apartmánů je internet, chytrá televize a přístup do domu i bytu pomocí čipu nebo autorizace v mobilním telefonu a možnost parkování ve dvoře.

Již ve druhé polovině března bude v úhledném bílém domku při vstupu do statku otevřena **Pekárna Líbenice**. Za tímto podnikem stojí líbezníci patrioti a sympatáci Adéla Figallová a Honza Demuth, kteří jsou skutečnými mistry ve svém oboru. Od roku 2015 totiž provozují v pražských Holešovicích podnik s názvem „Naše toustárna“, který si za tu dobu vydobyl skvělé renomé a hýčká chuťové buňky nejen Pražanů. Jejich nabídka slanejšího a sladkého pečiva a svačinek je skutečně pastvou pro oči a nezapomenutelným chuťovým zážitkem. Nyní se můžeme těšit, že nám své produkty výhradně vlastní výroby nabídnou přímo v Líbenicích. Těšit se tak můžeme na pšeničné, žitné, celozrnné a bezlepkové chleby, bulky, bagety, dále vý-

vených aparmánů, které se nacházejí v prvním patře zrekonstruovaného statku. První čtyři aparmáns jsou v hlavní budově a nabízejí neuvěřitelné ubytování s nízkými položenými okny, velkými příznanými trámy a neopakovatelnou atmosférou s nádechem historie. Zbylých šest aparmánů je situováno do dvora. Dispozice aparmánů je 1kk a 2kk a o pohodlí se stará vybavená kuchyň, kvalitní spaní a místo k odpočinku i práci. Vybavení je vyráběno na míru a je vhodně kombinováno se solitery z teakového dřeva. Součástí aparmánů je internet, chytrá televize a přístup do domu i bytu pomocí čipu nebo autorizace v mobilním telefonu a možnost parkování ve dvoře.

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

únor přinesl dny, které mnozí z nás v Líbenicích ještě nezažili. Zasněžená pole všude kolem obce křižovali běžkaři, lyžařské stopy pospojovaly v nepravidelných křivkách i všechny okolní kopce, na zamrzlých rybnících si zase mrazivé počasí s modrou oblohou užívali bruslaři. Na pár dnů se k nám vrátila ladovská zima. Bylo to příjemné povzbuzení uprostřed všech opatření kvůli pandemii koronaviru.

Čerstvě napadlý sníh ale přidělal práci technickým službám. Chtěl bych našim pracovníkům poděkovat, protože většinu chodníků a cest zvládli uklidit opravdu rychle. Vyplatilo se, že hned několikrát nasadili do vozů s první vložkou. Zaznamenal jsem několik dotazů, proč v Líbenicích tak málo soli. Hlavním důvodem je betonová dlažba, kterou větší množství soli poškozuje. Střídme nakládání se solí je příznivé i pro všechny domácí mazlíčky. O to víc se ale snažíme sníh vymetat, a pokud se vytvoří vrstva uježděného sněhu, aplikujeme místo soli šetěr. Samozřejmě to nemusí vyhovovat všem. Ideální by byly po celou zimu holé silnice a chodníky. To ale mnohdy zajistit nejde, protože příroda je prostě někdy mocnější a nejde ji poručit.

Vrátím se ještě ke koronaviru. Rozhodli jsme se zásobu respirátorů FFP2 rozdělit zdarma mezi seniory. Reagujeme tak na fakt, že očkování probíhá pomaleji, než jsme si všichni přáli, a respirátor prostě představuje lepší ochranu. Navíc je možné jej používat delší čas než roušku a nasadit jen v okamžiku, kdy je potřeba zajít do obchodu nebo se vypravit k lékaři.

Pokládám za hrozně důležité, aby se do školy co nejdříve vrátily děti celého prvního stupně, rozběhla se individuální výuka na ZUŠ a postupně do školních lavic usedli i ostatní žáci. Usilovně o to bojujeme i ve sněmovně. Je jasné, že při současných epidemiologických číslech to není možné udělat bez nutných hygienických opatření. Vedení školy teď testuje různé respirátory FFP2, ve kterých by se kanotům lépe učilo. Jakmile budou k dispozici testy pro snadné testování, hned je pořídíme. Prostě přijímáme to, že život s koronavirem bude ještě pár měsíců přinášet výrazná omezení. Chceme ale použít všechny dostupné prostředky, aby se život bez zbytečného rizika vrátil zpět do svých normálních kolejí. V případě škol je mi nejvíce líto toho, že některé výpadky se prostě těžko dohánějí. V zeměpisu, historii i matematice se to snad zvládnout dá, horší je to se sociálními kontakty a také s každodenním řádem. Do toho bude návrat mnohem složitější. Proto škola ani teď nezažhá. Již delší dobu je ve školní jídelně v provozu zařízení pro průběžnou dezinfekci vzduchu. Během pololetních prázdnin byly vydezinfikovány i třídy prvňáčků a druháků. Jsme nachystaní udělat i další opatření, jen aby se děti už vrátily. A usilovat o to budu i jako poslanec.

Za pár dnů přijde jaro. Tak moc všem přeji, aby přineslo další krásné dny a hlavně si už odneslo tu nejtemnější jménem COVID.

Váš starosta

Dokončení na straně 3

ROZHOVOR

TĚŠÍM SE NA PRÁCI PRO OBEC

Nejdéle „sloužící“ zastupitel Líbeznic se od února stává místostarostou obce. Není to přitom žádný „veterán“. V obecním zastupitelstvu se ocitl poprvé jako nestranický kandidát zvolený za ODS v roce 2006. Tehdy mu bylo 33 let. Po volbách v roce 2010 se stal dokonce členem rady obce a jako radní stál u všech velkých projektů, které obec v posledních deseti letech realizovala. Možná jste na jméno Jan Havlíček tolikrát nenarazili. Jediným důvodem byla ale přirozená skromnost.

Ve funkci místostarosty střídáš Františka Grunta, který uspěl ve výběrovém řízení na ředitele školy. Proč ses vlastně rozhodl nabídku nové role přijmout?

Uvedená role je pro mě přirozeným vývojem mého působení v obci. V neuvolněných funkcích působím v obci přes čtrnáct let a teď se tato nabídka potkala i se změnou mého profesního působení. Neváhal jsem ani vteřinu.

Více než deset let jsi působil jako náměstek ředitele velké a důležité instituce – Státního zemědělského intervenčního fondu. Z funkce jsi odešel na základě vlastního rozhodnutí. Co tě k tomu vedlo?

Důvodů mého odchodu v srpnu loňského roku bylo více a postupně se skládaly dohromady. Rozhodnutí odejít ve mně užívalo postupně a delší dobu. Svou roli sehrála samotná dlouhá doba mého působení, kdy jsem cítil potřebu změny, protože mě práce přestala naplňovat. Řešil jsem čím dál více úkolů, ve kterých jsem neviděl smysl. Moje rozhodnutí odejít urychlila i situace ve fondu a politická situace ve státě. Stále častěji jsem se v přístupu k řešení některých klíčových věcí rozcházel s generálním ředitelem a vznikaly mezi námi konflikty. Celkově se atmosféra ve fondu, kde jsem prožil hezké roky a hodně se naučil, proměnila k horšímu. Asi nebude žádným tajemstvím, když řeknu, že to souviselo i s dotacemi pro společnost našeho premiéra.

Nebude ti teď trochu chybět kontakt se zemědělci a celým oborem?

Kontakt se snažím udržovat i nadále. Jako právník spolupracuji s Asociací soukromého zemědělství a Ministerstvem zemědělství. Vlastně teď řeším více konkrétních případů pomoci zemědělcům, než tomu bylo v mé pozici ve fondu. V tom je určitý paradox.

Vystudoval jsi práva. Čím ti oblast zemědělství vlastně učarovala?

Úplně na začátku byla náhoda. Měl jsem příležitost být u přistoupení ČR k EU a podílet se na přípravě klíčové legislativy v oblasti zemědělství, abychom jako stát mohli čerpat finanční prostředky z evropských zemědělských fondů. Musel jsem hodně pracovat s unijním právem. Práce to byla zajímavá a pestrá.

Co ze svého předchozího působení bys rád přenesl na líbeznickou radnici?

Důraz na poskytované služby a jejich kvalitu. Otevřenost. Moje právnícké vzdělání a zkušenosti se budou rovněž hodit.

Čím se může podobat a čím lišit práce na fondu a v roli místostarosty? V čem vidíš největší změnu?

Tyto role je obtížné srovnávat. Moje práce ve fondu byla v posledních letech z velké části manažerská. Jako společný rys ale vnímám to, že u obou je důležitá kvalitní komunikace jak uvnitř, tak navenek. Změn vidím celou řadu. Nejvýraznější změnou je pro mě to, že při práci pro obec je vždy zřejmý vztah ke konkrétnímu výsledku, který se v obci následně projeví. Nové a velmi sympatické je i to, že zatímco ve fondu jsem byl součástí týmu 1 350 zaměstnanců, v obecním úřadu se počet zaměstnanců spočítá na prstech obou rukou.

V Líbeznicích žiješ od roku 1979. Přestěhovali jste se sem s vašimi, když ti bylo šest let. Do první třídy jsi šel už v Líbeznicích? Jak si vlastně vybavuješ tehdejší školu?

Přestěhovali jsme se z Prahy v létě roku 1979 a v září jsem v Líbeznicích hned nastoupil do první třídy. Na tehdejší poměry byla zdejší škola obrovská, zajišťovala školní docházku pro další obce a působila zde řada skvělých učitelů. Výhodou byl obrovský pozemek kolem školy, který nám poskytoval bezpečí a zelené zázemí během poledních přestávek.

Jak vypadal život v tehdejších Líbeznicích?

Více vesnický. Přestože Líbeznice byly spádovou obcí, většina lidí se zde znala. I když Praha byla stejně daleko, kvůli horší dopravní obslužnosti nám přišla vzdálenější. Kolem obce bylo více volné krajiny a drobné zvěře. Dopravní zátěž v obci byla mnohem mírnější. Nabídka služeb nebyla na tehdejší dobu vůbec špatná. Měli jsme tu prodejnu potravin, mléčných výrobků, řeznictví, prodejnu pečiva, prodejnu obuvi. Hospod zde bylo více než nyní. Vzpomínám také na to, jak jsem se brigádnicky podílel na stavbě našeho zdravotního střediska.

A co byly největší změny v samotné obci?

Největší změny postupně nastaly po roce 1989. Rozsáhlá výstavba, která obec zásadně proměnila. Velký průlom představovalo vybudování kanalizace a plynofikace obce. Proměnou prošly i okolní obce, obce se vzájemně více přiblížily, ubylo volné krajiny a vysoce bonitní zemědělské půdy. Přistěhovali se noví obyvatelé a řada z nich obec obohatila svými nápady a pozitivní energií.

V Líbeznicích žiješ se svou partnerkou. Jak ona vlastně hodnotí život v naší obci?

Líbí se jí tady. Jako rodilá Pražanka, která v hlavním městě prožila většinu života, oceňuje, že zde lidé mají k sobě blíže. Také se jí zamlouvá bohatý komunitní život a přístup obce k veřejnému prostoru. Žije se nám tady hezky.

Všiml jsem si, že si občas chodíš zaběhat. Jaké máš vlastně koníčky? Co rád děláš?

Sport je mým největším koníčkem a životní nutností. Hrál jsem závodně tenis, dělal karate, posiloval. Teď se snažím pravidelně běhat, rekreačně si užívám tenis, cyklistiku a s partnerkou rádi chodíme na dlouhé procházky. Také se rád vzdělávám a čtu. Pravidelně cestujeme do zahraničí.

Poprvé jsi do zastupitelstva vstoupil v roce 2006. Tehdy jste byli spolu s tvým otcem a Josefem Kulhánkem v opozici. Jak se dnes na to období díváš?

Bylo to období, kdy jsem se v zastupitelstvu rozkoukával, sbíral zkušenosti. Některé věci nebyly tak samozřejmé jako dnes. Plánovací smlouvy se teprve rodily a developeři se jim bránili. Vybavuji si i některá vyhranější jednání na zastupitelstvu.

Od roku 2010 ses jako radní podílel na všech změnách. Kterou ze změn uplynulých deseti let pokládáš za nejdůležitější?

Místostarosta Jan Havlíček

foto -hs-

Za důležitější než konkrétní projekty pokládám přístup, jehož jsou projekty důsledkem. Mám na mysli přístup kladoucí důraz na veřejný prostor, jeho kultivaci a rozvoj. Kdybych ale přesto měl vybrat jeden projekt, pak to je zelený pás kolem obce. Jeho význam pro budoucnost pravděpodobně dnes ještě všichni plně nedoceňujeme. Přesto se podařila úžasná věc – v územním plánu je závazně vymezen jako veřejně prospěšná stavba a jako hradba pevně ohraničuje možné zastavitelné území obce. Již realizovaná část nám ukazuje, že na kvalitu života v obci bude mít obrovský dopad.

Co se na životě v Líbeznicích pro tebe změnilo k horšímu a co k lepšímu?

Já se dívám na proměny, kterými Líbeznice prošly, veskrze pozitivně. Hodně z toho bylo součástí celkového vývoje. Určitě by se při zpětném pohledu dala udělat řada věcí jinak, možná lépe, ale takhle to nefunguje. Říká se tomu retrospektivní zkreslení. Rozhodujeme se vždy tady a teď. A rozvoj obce mi přinesl řadu nových kamarádů a známých.

Co budeš mít vlastně na starosti?

Budu mít na starosti právní agendu, majetkové záležitosti, veřejné zakázky, komunikaci a také úkoly tajemníka obecního úřadu. Jsem týmový hráč a dávno jsem pochopil, že několik lidí dokáže více než jednotlivec. Proto budu klást důraz na spolupráci se zaměstnanci úřadu.

Dá se říct, co bys rád udělal v prvních sto dnech svého působení?

Chtěl bych pokračovat v přípravě další části zeleného pásu. Zde jsme pochopitelně závislí na ochotě jednotlivých vlastníků se dohodnout. Za obec mohu říct, že vždy upřednostňujeme dohodu a nabízíme korektní podmínky. Potom bych chtěl udělat určitou revizi smluvních vztahů obce s nájemci obecních bytů a dalších prostor.

Co bys rád v roli místostarosty podnikl a přinesl Líbeznicím s výhledem dalších dvou let?

Projekty na uvedené období již máme rozvržené. Chtěl bych se proto zaměřit na to, zda bychom občanům nemohli nabídnout další služby, které by jim byly ku prospěchu. Mám na mysli zejména služby informačního a poradenského charakteru v dnešní rychlé době. Kladu důraz na férové jednání, otevřenost a korektní vztahy.

Řekni mi na závěr, na co se v práci místostarosty nejvíce těšíš.

Těším se na práci pro obec, ve které jsem vyrostl a žiji. A pro lidi, s nimiž toto hezké místo sdílím.

Děkuji za rozhovor.

Martin Kupka

Dokončení ze strany 1

borné tousty k obědu či k večeři a sladké šuplíčky a muffiny. K tomu výborná káva a kvalitní čaje. Koncept Pékárny Líbeznice svou nabídkou osloví zákazníky od snídaně po večeři s sebou. Honza a Adélka nás již v druhé polovině března zvou na otestování svých produktů a zjištění našich preferencí, aby nám mohli nabídku ušít na míru a my měli svou líbeznickou pekárnu. V dubnu se pak provoz rozjede naplno.

Mamiee, s. r. o., je rodinný e-shop a obchod pro děti a jejich maminky zaměřený na smysluplné hračky a na pomůcky pro děti se speciálními potřebami. Kromě nich zde nalezneme také knížky, designové doplňky do pokojíčků, dětské doplňky a v krátké době i dětskou barefoot obuv. Nabízí produkty, které jsou nejen kvalitní, ale také dětem a rodičům pomáhají. Pod značkou Mamiee navrhují a v ČR vyrábějí vlastní produkty, například hru Třídíme odpady a Šetříme planetu, dřevěnou hru Najdi barvu a plánovací magnetické tabule. Více na www.mamiee.cz.

Společnost **Beecam Solutions, s. r. o.**, se specializuje na automobilový trh a nabízí komplexní

poradenství firmám v této oblasti. Za společností stojí její spolumajitel a ředitel, líbeznický občan Jan Laube. Do povědomí odborné automobilové veřejnosti společnost vstoupila svým produktem technického poradenství pro autoservisy na dálku pomocí technologie Augmented Reality (Rozšířená realita). Dalším produktem společnosti je revitalizace firem, kde Beecam pomáhá firmám dosahovat větší efektivity a ziskovosti, pomáhá také s generační obměnou či přípravou na prodej firmy. To vše uzavírá finanční poradenství pro firmy i pro fyzické osoby. Více informací na www.beecam.cz.

V novém obchůdku **Babátko.cz** můžeme nakoupit kvalitní německé a české zboží pro děti a miminka. V nabídce najdeme také potřeby pro období těhotenství a mateřství. Zároveň si zde lze vyzvednout i předem objednané zboží z e-shopu www.babatko.cz nebo odeslat či vyzvednout balíček v Zásilkovně. A jaké zboží tu na nás bude čekat? Bude toho opravdu hodně – pleny, příkrmy, umělá výživa, sladkosti, kosmetika či drogerie, oblečení, lahvičky a mnoho dalšího. V nabídce nebude chybět sezonní zboží, jako jsou sáňky, boby, věci k vodě, vánoční, mikulášské, valentýnské či velikonoční zboží, ale i vše pro současnou dobu koronavirovou. Za obchodem stojí majitelka Blanka Jířková.

Již mimo prostory Statku Líbeznice probíhá v horní části Mírového náměstí přestavba bývalé restaurace Katran. Zde by na podzim měla být otevřena prodejna potravin.

-jh-

NOVINKA

BEZBARIÉROVÝ
PŘÍSTUP NA
OBEČNÍ ÚŘAD

- Pro všechny, kdo nemohou použít schodiště pro návštěvu OÚ, byl vybudován venkovní výtah.
- Přístup je z ulice Na Rybníčku od nového parkoviště směrem k potoku.
- V úředních hodinách je výtah zpřístupněn neomezeně. Mimo úřední hodiny je zde zvonek na pracovníky OÚ, kteří vám výtah dálkově odemknou.

TÉMA

PŘEDSTAVUJEME
LÍBEZNICKÉ SPOLKYSBOR
DOBROVOLNÝCH
HASIČŮ LÍBEZNICE

Líbeznický sbor dobrovolných hasičů má dlouhou historii, na kterou jsou jeho členové právem hrdí. Jeho vznik se datuje na 1. říjen 1886 jako reakce na požár ve statku místního statkáře pana Plicky. Statkáři si tehdy uvědomili, že obec potřebuje organizovanou jednotku, která by byla schopna požáry zvládnout a ochránit tak životy, zdraví a majetek občanů. Existenci a činnost sboru nepřerušily ani dramatické události 20. století, a tak sbor funguje nepřetržitě od dob Rakouska-Uherska až do dnešních dnů.

Činnost ve sboru, jak už název napovídá, je dobrovolná a neplacená. V současnosti zde působí 27 členů, z toho je 5 žen. Dlouholetým velitelem sboru je Václav Pazdera. Nejstarším členem je pan František Zahradka, který do sboru vstoupil v devíti letech a zanedlouho oslaví 73 let. A stále aktivně pomáhá, jen už je prý o trochu pomalejší.

Pojďme se podívat na to, co vše členové sboru zajišťují.

Zásahy při požárech jsou pro veřejnost určité nejtypičtější a nejznámější činností. Samotných zásahů se zúčastní pouze členové výjezdové jednotky, což jsou všechno muži s potřebnou úrovní dovedností a zkušeností. Ani u tohoto užšího týmu se však nejedná o uzavřenou skupinu; i pro tuto jednotku platí totéž co pro celý sbor. Jsou otevřeni novým zájemcům. K dispozici mají zásahové vozidlo Tatra 815 a samozřejmě je kvalitní vybavení – speciální obleky, helmy a komunikační technika. Při zásazích je bezpečnost vždy na prvním místě.

Technická pomoc je poněkud tajemně znějící termín, ale v případě sboru dobrovolných hasičů za-

Vlajka Sboru dobrovolných hasičů Líbeznice

foto -jh-

hrnuje co do poskytnutí nejpočetnější skupiny zásahů. Jedná se o pomoc při široké škále událostí, které přinášejí život. Namátkou zmíníme pomoc při bleskových povodních, jež hrozí čím dál častěji a dokážou vytvořit dravou řeku, která vtrhne do obcí a obydli.

ZASAHUJÍ PŘI BLESKOVÝCH
POVODNÍCH, PŘI
TRANSPORTU PÁNA VÁŽÍCIHO
200 KG, ASISTUJÍ PŘI
DOPRAVNÍCH NEHODÁCH...

Dále asistence při silných větrech a zajišťování poškozených stromů, větví a poškozených střech. Rovněž pomoc při transportu imobilních osob do nemocnice. Takto členové sboru například pomáhali záchranné službě s naložením a transportem do nemocnice pána, který vážil přes 200 kg. V rámci technické pomoci členové rovněž odstraňují hnízda sršní,

včel a vos, pomáhají s otevíráním dveří při zaseklých zámcích a provádějí úklid vozovek po haváriích.

Asistence při menších dopravních nehodách je další činností, kterou dobrovolní hasiči vykonávají. Těžké nehody vyžadují speciální vybavení, a proto je tato činnost vyhrazena spíše profesionálům.

Pomoc při povodních. Na rozdíl od bleskových povodní zde máme na mysli rozvodněné vodní toky. Říká se, že voda je silnější živel než oheň. A členové líbeznického sboru to potvrzují. Pomáhali totiž při povodních v roce 2002. Přímou v jámě Ilové, v obci Husinec u Vltavy. Vzpomínky, které se členům v této souvislosti vybavují, zahrnují bezmoc, obrovský nápor na psychiku, zničené domovy, zápach.

Naštěstí jsou i veselejší události, při nichž se pomoc místních hasičů hodí. Členové sboru totiž aktivně pomáhají obci při tradičních občasných akcích, jako je pálení čarodějnic a líbeznické posvícení.

Pokud máte chuť zapojit se do občanského života, občas zažít trochu adrenalinu, být součástí skvělé party a pracovat s kvalitní technikou, jste vítáni!

-jh-

DESATERO SPRÁVNÉHO LÍBEZNIČANA I LÍBEZNIČANKY

Každý týden doputuje na obecní úřad nejméně jeden požadavek na vznik nové vyhlášky či jiného opatření. Každý takový paragraf má ale několik zádrhelů:

1. může se snadno obrátit proti těm, kteří po něm nejhlasitěji volají; 2. zkomplikuje život i těm, kteří si to vůbec nezaslouží; 3. přidá další slova a věty do už tak zaneseného a nepřehledného souboru všech

pravidel, zákonů a vyhlášek; 4. je možné ho různě vykládat; 5. je často složité kontrolovat a vynutit si jeho respektování. Navíc je vždycky složité jednoduše popsat to, co by mělo být normálním a slušnému člověku jasné od první chvíle. Automaticky. Bez vysvětlování a zdůrazňování.

Zkrátka a dobře se rada a zastupitelstvo obce snaží zbytečně nerozmnožovat vyhlášky a nařízení a nezahlcovat občany, obec a obecní policii dalšími

paragrafy. Abychom ale přece jen přispěli ke klidnějšímu a spořádanějšímu životu v obci, otiskujeme následující desatero, které odpovídá na řadu stížností, sousedských výhrad a podnětů a zároveň není vyhláškou, ale takovým „milým obecním pobídnutím“. Kdyby jeho otištění přispělo k tomu, že by se žádná další vyhláška nemusela psát a schvalovat, bylo by to víc než skvělé:

Líbezné desatero

1. Dodržuj povolenou rychlost v obci, jakož i ostatní dopravní předpisy. Neparkuj na místech, kde to není dovoleno nebo kde by tvůj plechový miláček překážel ostatním, zejména na chodnících nebo v blízkosti křižovatek. Buď ohleduplný a tolerantní k chodcům a cyklistům. Chovej se za volantem slušně.
2. Uklízej po svém psu. Všude a za každého počasí (i za deště a ve sněhu). Nechod psem do Areálu zdraví, kde si hrají děti. Po obci voď psa na vodítku.
3. Neodhazuj na ulicích odpadky – papírky, PET lahve, nedopalky cigaret, použité sáčky od svačiny od strýčka Donalda a další nepořádek. K tomu veď i své děti a známé.
4. Tříd odpad. Ale správně! Házej do barevných kontejnerů správné věci. Šetři místem a roz-

měrné papírové bedny nejprve rozlož, PET lahve a nápojové kartony sešlápní. Když je kontejner plný, vyhledej další hnízdo. Po obci je jich dost a další přibývají. Nevytvářej další drobné skládky vedle popelnic. Doma to vedle odpadkového koše taky neděleš.

5. Neruš sousedy, nehulákej, dodržuj noční klid a snaž se k tomu přimět i své děti. Pokud je to možné, vyhní se sekání trávy, všem hlučným domácím a stavebním pracím ve večerních časech (po osmé hodině) a také brzy ráno – zejména o víkendech. Zachovej úplný klid alespoň v neděli ráno – do 10. hodiny. Ohňostroje se nemusí líbit všem – měj ohled na sousedy a domácí mazlíčky.
6. Snaž se přispět k lepšímu vzhledu své obce a bezprostředního okolí. Posekej trávu i před

svým plotem, vysaď tam květinu, seber sám papírek, když ho tam nějaký pobuda odhodí. Starej se o vzhled svého obydlí a své zahrady.

7. Zapoj se do aktivit místních spolků, účastni se obecních akcí a podporuj obecní kulturní, společenský a sportovní život.
8. Pokud je to možné, podporuj místní podnikatele. Nakupuj v obci, dej si pivo v místní hospodě, nech si udělat stůl u místního truhláře.
9. Plat' včas obecní poplatky.
10. Sleduj aktuální dění v obci na www.libeznice.cz a pozorně čti Líbeznický zpravodaj (což jsi ostatně dokázal už tím, že jsi desatero dočetl až sem).

CHOVEJ SE SLUŠNĚ, ODPOVĚDNĚ A OHLEDUPLNĚ. A DOBŘE SE NÁM POVEDE!

Samozřejmě že je to celé trochu nadsázka. Nejsme naivní idealisté. Kdyby se ale aspoň zlomek uchytil, nebylo by to k zahazení. (Proto toto číslo Líbeznického zpravodaje zachovej doma stále na viditelném místě – nejlépe na záchodě.)

Rada obce

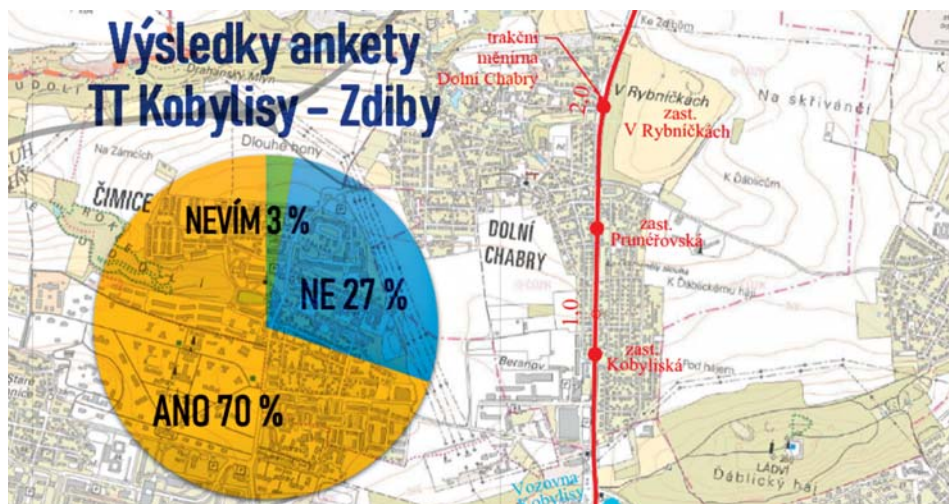
TRAMVAJOVÁ LINKA DO ZDIB

Připravovaná tramvajová linka z Vozovny Kobylisy do Zdib nabývá reálných obrysů. Získala totiž kladné posouzení vlivu stavby na životní prostředí (EIA). Žádost podal Středočeský kraj, rozhodnutí vydal pražský magistrát.

Celková délka nové tramvajové trati bude 5,5 km, doba jízdy kolem 10 minut. Na tramvajové trati vznikne šest zastávek: Kobyliská, Prunéřovská, V Rybníčkách, U Celnice, U Kostela a konečná Sedlec.

Součástí trati bude přemostění přes křižovatku s dálnicí D8 na konci trati u Zdib, které by mělo sloužit i jako lávka pro chodce a cyklisty. Na trase vzniknou dvě P+R parkoviště: u celnice Zdiby pro 420 aut a parkovací dům u terminálu Sedlec pro 840 aut. Předpokládaným termínem výstavby jsou roky 2024–2025.

-jh-

Výsledky ankety: Tramvajová trať Kobylisy–Zdiby

foto Google

OBCENÍ POLICIE

OBCENÍ POLICIE ZAHÁJILA ODSTRAŇOVÁNÍ AUTOVRAKŮ Z OBCE

V průběhu ledna letošního roku obecní policie identifikovala osm vozidel, která jsou v rozporu se zákonem o pozemních komunikacích odstavena na pozemních komunikacích v obci.

Zákon v těchto případech vyžaduje, aby vozidlo mělo propadlou technickou způsobilost více než šest měsíců nebo se jednalo o vozidlo zjevně technicky nezpůsobilé.

V uvedených osmi případech obec zveřejnila na úřední desce výzvy k odstranění vozidla s tím, že ve dvou případech, kdy byl identifikován provozovatel vozidla, byly výzvy zaslány do vlastních rukou provozovateli.

Pokud vozidla nebudou odstraněna do dvou měsíců, budou v souladu se zákonem odstraněna obcí.

-jh-

TÉMA

JAK SPRÁVNĚ NA TŘÍDĚNÍ ODPADŮ

Pro řadu z nás začal letošní rok nějakým předsevzetím. Jedním z předsevzetí by mohla být i motivace ke správnému třídění odpadu z domácnosti.

Při většině činností produkujeme odpady, s nimiž je třeba dále správně nakládat. O tom, zda dáme nový život odpadu, který vyhazujeme, rozhodujeme právě my. Kolikrát však držíme v ruce obal a nevíme, jak s ním správně naložit, do jaké nádoby ho vhodit. Když například vyhodíme plastový kelímek do smíšeného odpadu, nedáme tak použitému obalu šanci na další využití a jednoduše jej znehodnotíme. Pokud odpady už doma správně rozdělujeme, tak je čeká recyklace a další nový život v podobě výrobků, které běžně používáme. Platí jednoduchá rovnice, že čím lepší je třídění, tím lepší je recyklace.

Ze zkušenosti víme, že průměrná česká domácnost nejvíce produkuje papír a plasty. Do tříděného odpadu je nutné vhadzovat opravdu prázdné a co nejméně znečištěné obaly, proto je občas potřeba kelímek od jogurtu nebo obal od pizzy či mastný obal od dovezeného jídla vymýt a vypláchnout. Jinak může znehodnotit vyříděný odpad a zkomplikuje jeho následnou recyklaci.

Pojďme si společně zopakovat, co pravděpodobně již víme. Ale víme opravdu správně, co do barevných kontejnerů vhadzovat?

Žlutý kontejner na plasty

ANO

Do kontejnerů na plasty patří fólie, sáčky, plastové tašky, sešlápnuté PET lahve, obaly od pracích, čistících a kosmetických přípravků, kelímky od jogurtů, mléčných výrobků, balící fólie od spotřebního zboží, obaly od CD a další výrobky z plastů. Pěnový polystyren vhadzujeme v menších kusech.

NE

Do kontejnerů na plasty nepatří mastné obaly se zbytky potravin nebo čistících přípravků, obaly od žráviny, barev a jiných nebezpečných látek, podlahové krytiny či novodurové trubky.

Základní třídění odpadů

foto -jh-

Modrý kontejner na papír

ANO

Do tohoto kontejneru vhadzujeme časopisy, noviny, sešity, krabice, papírové obaly, cokoli z lepenky nebo knihy. Obálky s fóliovými okýnkami sem můžeme také vhadzovat, zpracovatelé si s tím umějí poradit. Bublinkové obálky vhadzujeme pouze bez plastového vnitřku! Nevadí ani papír s kancelářskými sponkami. Ty se během zpracování samy oddělí.

NE

Do modrého kontejneru nepatří uhlový, mastný, promáčený nebo jakkoli znečištěný papír. Tyto materiály už nelze dále recyklovat. Pozor, použité dětské pleny opravdu nepatří do kontejneru na papír, ale do popelnice.

Zelený kontejner na sklo

ANO

Do zeleného kontejneru můžeme vhadzovat jakékoli sklo, například lahve od vína, alkoholických i nealkoholických nápojů, sklenice od kečupů, marmelád či zavařenin. Patří sem také tabulové sklo z oken a ze dveří. Vyříděné sklo není nutné rozbíjet, bude se dále třídit. Pokud stojí vedle sebe zelený a bílý kontejner, vhadzujeme do bílého čiré sklo a do zeleného sklo barevné.

NE

Do těchto nádob nepatří keramika a porcelán. Nepatří sem ani autosklo, zrcadla nebo třeba drátované sklo, zlacená a pokovovaná skla. Vratné zálohované sklo patří zpět do obchodu.

Kontejner s oranžovou nálepkou na nápojový karton

ANO

Do tohoto kontejneru patří krabice od džusů, vína, mléka a mléčných výrobků, které je potřeba před vhozením do kontejneru řádně sešlápnout.

NE

Nepatří sem „měkké“ sáčky, například od kávy a různých potravin v prášku. Neodhazujeme sem ani nápojové kartony silně znečištěné zbytky potravin.

Kontejner označený šedou nálepkou na kovy

ANO

Do kontejnerů na kovy patří drobnější kovový odpad, který lze skrz otvor bez problémů prostrčit – typicky plechovky od nápojů a konzerv, kovové tuby, alobal, kovové zátky, víčka, krabičky, hřebíky, šroubky, kancelářské sponky a další drobné kovové odpady.

NE

Do kontejnerů určených pro sběr kovů nepatří plechovky od barev, tlakové nádoby se zbytky nebezpečných látek ani domácí spotřebiče a jiná vysloužilá zařízení složená z více materiálů.

A kam patří roušky?

Roušky, respirátory a rukavice do kontejnerů na tříděný odpad nepatří! Vhadzujeme je do smíšeného odpadu a správně bychom je měli napřed vložit ještě do igelitového pytle a ten zavázat.

-jh-

LÍBEZNICKÉ ŠKOLY

VALENTÝN VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

Téměř 400 žáčků 1. a 2. ročníku má velké štěstí, že i přes koronavirová opatření mohou navštěvovat školní družinu. Začátek letošního roku byl tematicky zaměřený na období zimy. Každé oddělení dostalo za úkol vyzdobit třídu zimními barvami a motivy. Celkové atmosféře napomohlo i mrazivé počasí. Dětem se při pohledu z oken na zasneženou krajinu moc pěkně pracovalo a tvořilo. Na začátku února začaly přípravy na svátek sv. Valentýna. Valentýnská přání a výrobky s valentýnskými srdíčky potěšily rodiče, kamarády i první malé lásky. Nejdůležitější však je to, že odpoledne ve školní družině jsou tvořivá a pohodová. A v březnu se těšíme na cestu kolem světa a masopustní maškarádu.

S přispěním kolektivu školní družiny

Martin Skalický

Valentýnská příprava

foto archiv školy

NEORONDELOVSKÁ KNIHOVNA V ROCE 2021?

S OSOBNÍM PŘÍBĚHEM A ORIGINALITOU

Školní knihovna se čtenářským koutkem v líbeznickém Neorondelu, která je určena pro žáky 1.–3. ročníku, oslaví v březnu jeden rok od svého slavnostního otevření. Při této příležitosti jsme se zeptali Martina Skalického, zástupce ředitele pro Neorondel, jak je s provozem knihovny spokojený.

Knihovna je založena na principu „Půjč si a vrať“. Před rokem jsme žákům tento systém, který stojí především na důvěře a poctivosti, důkladně představili a postupem času jeho chápání natolik zkvatili, že v současné době již zapůjčení knih nemusíme nikde evidovat. Žáci, kteří volně přístupnou knihovnu navštěvují, vědí, že v každé knize je příběh, který si zaslouží, aby se o něm dozvěděli i ostatní. Jsem velmi rád, že si děti na tento netradiční způsob půjčování knih a dodržování pravidel zvykli a jsou s ním spokojeny. Dokonce si i samy plánují, kdo který týden bude mít dohled a zodpovědnost za pořádek. Knížky využíváme i při výuce nebo ve chvílích odpočinkového režimu v družině. Pro nás pedagogy je v dnešní „mobilní“ době opravdu moc pěkný pohled na žáky, kteří si zcela bezprostředně a samozřejmě lebedí na modré sedačce ve čtenářském koutku s knížkou v ruce. Vše je o to cennější, že jsme všechny knihy získali darem na základě loňské výzvy, na kterou reagovali nejen rodiče našich žáků, ale i veřejnost ve všech spádových obcích.

Chystáte se rozšiřovat knižní sbírku?

My starší – raději bych řekl zkušenější – máme měsíc březen spojený s měsícem knihy. A i proto

Neorondelovská knihovna

foto archiv školy

bychom v nadcházejících dnech loňskou knižní akci rádi zopakovali. Velmi oceníme snahu všech, kteří se chtějí a mají možnost spolupodílet na doplnění a rozšíření neorondelovské knihovny. Pokud tedy máte doma knížku, ze které vaše děti již vyrostly nebo která vás příliš nezaujala či byla nevhodným dárkem, a nemá tedy čestné místo ve vaší domácí knihovně, tak ji v naší neorondelovské knihovně přivítáme. Stejně tak nás potěší knížky, o kterých se naopak domníváte, že by o nich měli vědět i další čtenáři.

Jakým způsobem by darování knih mělo probíhat?

Knížky je možné poslat po dětech do školy a předat třídnímu učiteli nebo zanechat na recepci. Do této akce se mohou zapojit nejen žáci Neorondelu, ale i všichni starší spolužáci. A to i v této koronavirové době. Recepce Neorondelu je v provozu od 7.00 do 17.00 hodin.

A nějaká novinka pro letošní rok?

Každá kniha je spojena s knižním příběhem. Bych rád, kdybychom ji mohli propojit i s tím osobním. Proto by bylo moc příjemné a zajímavé, kdyby letos každý dárců do darované knihy napsal svoje věnování. Tím by darovaná knížka získala osobitější lidský rozměr a byla cennější svou originalitou. Přitomnou, ale především tou budoucí.

To zní moc hezky. A na závěr?

Všichni dárci, pokud nám k tomu dají souhlas, budou zveřejněni na reprezentativním místě v prostoru neorondelovské knihovny. Zároveň všechny žáky rádi odměníme malou pozorností. A já osobně si již nyní dovoluji všem těm, kdo se do tohoto projektu společně s námi zapojí, moc poděkovat.

-na-

ZIMNÍ SNĚHOVÁ VÝUKA

I okolí líbeznické školy většinu letošních zimních dnů pokrýl sníh. S každou spadlou vločkou bylo stále těžší udržet děti v lavicích, a tak teplé prostředí školních tříd často vyměnily nejen v rámci tělesné výchovy za chladný čerstvý venkovní vzduch.

Jedna ze tříd dokonce vyrazila do terénu vybavena plastovými lahvemi s rozpuštěnými potravinovými barvami. Jejich cílem bylo školní hřiště, které dětem nabídlo přírodní velké bílé sněhové plátno. Zajímalo nás, co netradičního se žáci rozhodli podniknout, a vysvětlila nám to třídní učitelka 1.G Klára Haberhauerová: „Hra, zážitek, zkušenost patří mezi nejefektivnější způsoby našeho učení a osobnostního rozvoje. A barevné tvoření ve sněhu přesně toto dětem nabízí. Děti kreslily květiny, auta, domečky, ale také psaly.

Škola hrou

foto archiv školy

MALOVÁNÍ DO SNĚHU DĚTI BAVILO

Společně jsme vyzkoušeli nejen psací písma, která jsme se již naučili, ale dokonce jsme si navzá-

jem psali i krátké vzkazy. Kluci vytvořili několik sněhových koulí, které obarvili, a vznikly nádherné barevné planety. Tak se nám velmi přirozeně propojila nejen tělesná a výtvarná výchova společně se psaním a prvoukou, ale i se světem a vesmírem, který nás obklopuje. Nakonec jsme si výsledky své práce zhodnotili. Děti popisovaly, jak se jim dařilo a kde

braly inspiraci pro své náměty.“ Po návratu do třídy byly děti plné zážitků a u nás vyučujících převládá dobrý pocit, že prvňáčci byli spokojeni, aniž by si uvědomovali, že zcela přirozeně dokázali propojit výuku se zábavou.

Martin Skalický

LÍBEZNICKÉ POVĚSTI

V devátém ročníku jsme si s dětmi četli známé pověsti z Čech i jiných částí světa a uvědomili jsme si, že neznáme žádnou pověst, která by se týkala Líbeznice. Každé město i malá vesnička má svoje pověsti a Líbeznice že by byly výjimkou? To nedopustíme! A tak se žáci devátých tříd pustili do psaní pověstí. Využili hlavně svoji fantazii a vytvořili zajímavé příběhy, ukázku z nich vám teď předkládáme k posouzení.

LÍBEZNÁ MELODIE

(aneb Kterak Líbeznice ke svému jménu přišly)

Matěj Mikula

Otec se synem vyšli z vesnice a vydali se po úzké cestě mezi poli, toto místo znali všichni obyvatelé Líbeznice jako Mratinku. Sníh jim křupal pod nohama, mrazivý vzduch je štípal v nose a kolem úst se vznášela bílá pára, která se rozplynula v prostoru. Šli mlčky, každý si přemýšlel o svých starostech a radostech. Ticho porušil jenom vzdálený štěkot psa.

Najednou se ozvalo tiché praskání, nejprve bylo hodně vzdálené, ale přibližovalo se, po chvíli již bylo možné zřetelně rozpoznat praskání hořícího dřeva. Do tohoto zvuku zaznělo několik tónů něžné, velice smutné melodie, která byla stále zřetelnější.

Oba chodci se zastavili a naslouchali čarovným tónům krásné písně. Syn se tážavě podíval na otce: „Slyšíš to taky? Kdo to hraje?“ Otec ještě chvíli poslouchal a potom začal vyprávět: „Kdysi dávno stála v těchto místech usedlost – větší statek – Mratinka.

Hospodařil zde starý sedlák. Jeho syn nechtěl následovat svého otce, ne bavilo ho obdělávat půdu, a protože miloval hudbu, nechal ho otec vystudovat hru na klavír. Z chlapce se stal známý virtuos, cestoval po světě a vrátil se na statek svého otce až po svém sňatku. Jeho mladá, krásná žena byla chatrného zdraví, a když otěhotněla, doporučil jí lékař pobyt na čerstvém venkovském povětří.

Nějaký čas žili na statku spokojeně, avšak neštěstí nechodí po horách, ale po lidech. Nejprve starého hospodáře zabil splašený kůň a nedlouho poté zemřela při porodu klavíristova žena i jeho novorozené dítě. Mladý virtuos nevycházel z domu a stále hrál dlouhé, smutné skladby. Jednoho večera obyvatelé vesnice zpozorovali, že z usedlosti Mratinky stoupá kouř, a než hasiči dorazili na místo, byl statek v plamenech, přes veškerou snahu hasičů i vesničanů úplně shořel spolu se svým nešťastným obyvatel. Nikdy se nezjistilo, jestli šlo o nešťastnou náhodu nebo jestli požár někdo založil úmyslně.

Po nějaký čas bylo možné pozorovat na Mratince ještě rozvaliny a ohořelé trámy, ale i ty časem

Kresba od Báry Novotné

foto archiv škola

zmizely a dnes už po nich není ani stopy. Ale ode dne požáru se z Mratinky často ozývá praskání ohně a smutná líbezná melodie. Podle ní se vesnice dodnes nazývá Líbeznice.

Otec a syn se pomalu vzdalovali Mratince a blížili se k Měšicím. Líbezná melodie slábla, až nakonec úplně utichla.

ZASTÁVKA LÍBEZNICE II.

Renáta Maierová

Stalo se to jedné chladné a temné noci. Měsíc se snažil dostat skrz hustou mlhu, jež znemožňovala vidět, byť jen na dva kroky. Každý slušný občan Líbeznice již trávil noc ve své zahřáté posteli, kde se oddával poklidnému spánku, netuše, že se v jeho obci téhož večera stane něco strašného.

Dívka si broukala do rytmu melodie, která jí hrála ve sluchátkách. Vracela se od své kamarádky, sledovaly zajímavý film a ztratily pojem o čase. V prstech si protáčela kousek tužky, kterou si ve spěchu uložila do své kapsy od bundy. Čekala na zastávce Líbeznice II na noční autobus, aby ji odvezl domů. Od úst jí vycházel obláček páry – bylo velmi chladno.

Hleděla před sebe, přestože mlha kolem ní všechno ukrývala. Nebýt písniček, tak by jistojistě slyšela, že se ozývá skřípění kol a rachocení kovu. Možná by měla ještě šanci se schovat, kdyby neměla sluchátka, avšak teď už bylo pozdě. Mlha ustoupila stranou, jako by se té věci také děsila jako čert kříže.

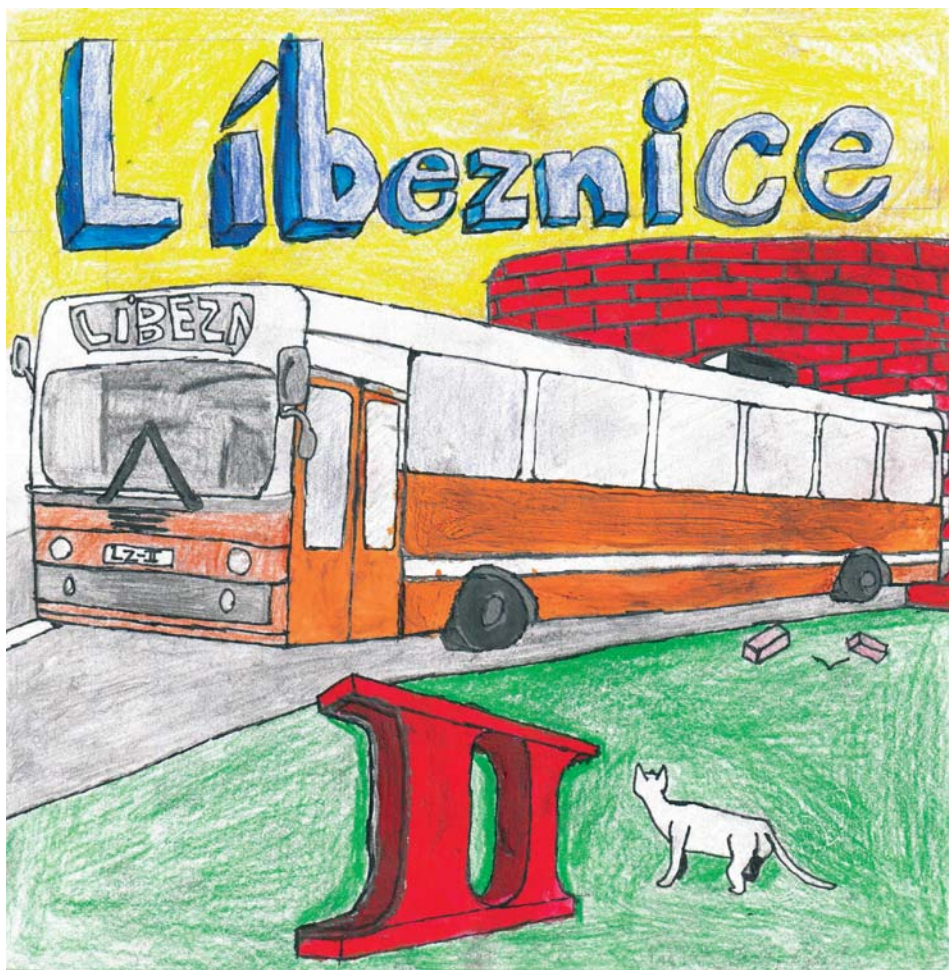
POVÍDKA O DÍVCE, KTERÁ SE ZTRATILA UVNITŘ AUTOBUSU. VE 2:55 NA ZASTÁVCE NIKOHO NEPOTKÁTE

Byla nucena na malou chvíli zavřít oči před rudě zbarveným světlem, které ji silně oslňovalo.

Autobus se s ohlušující ránou zastavil. Mech se táhl po jeho celé délce a zakrýval tak poškrábáný lak. Přední sklo bylo roztržité a úlomky skla ležely na zprohýbané kapotě. Jedno z kol bylo píchlé a přední dveře chyběly. Nejvíce znepokojivou věcí bylo prázdné místo řidiče.

Dívka si jedním trhnutím sundala sluchátka a několika kroky couvala směrem od otevřených dveří autobusu, až narazila do studené zdi patřící autobusové zastávce. Trhavě se nadechla, jakmile mlha začala obepínat její tělo.

Z kapsy rychle vytáhla tužku a zmrzlou rukou načmárala na zeď za sebou: „Hrůzostrašný auto-

Kresba od Pavla Andrejkówa

foto archiv škola

bus.“ Dříve než ji nepřekonatelná síla vtáhla do nitra autobusu, stačila ještě napsat čas 2:55.

Několik dní poté byla prohlášena za pohřešovanou a její nápis byl kvůli znepokojeným občanům přemalován obrazem, který všichni dobře známe – malbou příjezdějího autobusu.

Někteří líbezní občané jsou si jisti, že ve dvě padesát pět slyší od zastávky Líbeznice II podivné zvuky a vidí červené světlo. Většina občanů si z této pověsti dělá legraci, ale ve 2:55 na zastávce Líbeznice II zaručeně nikoho nikdy neuvidíte!

 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

SPORTUJEME ONLINE

Zdravíme všechny naše příznivce v novém roce a přejeme hodně zdraví a sportovního elánu do celého roku. Po chvilkovém nadšení v prosinci, kdy jsme se mohli potkat se všemi našimi atlety na Duhovce, se opět vrátila epidemiologická omezení a zatím se můžeme společně opět potkávat pouze individuálně nebo online.

Jak už jsme psali v minulém článku, náš oddíl se zapojil do projektu **Atletika pro celou rodinu**. Projekt je určen pro děti ročníků 2012–2014 a zapojeno je 20 rodin, celkem 58 rodinných příslušníků. Takový zájem jsme ani nečekali. Stihli jsme se sejít s rodiči ještě před Vánoci, předali jsme základní informace, rodinné atletické deníčky a inspirativní brožurky pro cvičení a další možné rodinné hry. Od té doby nám běží online výzvy. Všichni jsou neuvěřitelně aktivní. Zatím jsme cvičili podle abecedy, o vánočních prázdninách si rodiny počítaly nachozené a naběhané kilometry během vybraných dní, prováděli jsme zadané cviky podle počtu teček hozených na kostce a mnohé další formy cvičení. Děkujeme všem za krásné fotky, videa a hlavně aktivní zapojení.

Netrpělivě čekáme, až se opatření uvolní a budeme se moci se všemi setkat na společných trénincích na Duhovce. Původní plán byl, že se setkáme společně na čtyřech trénincích – 1x v prosinci, 3x na jaře – a společné tréninky vyvrcholí společnými rodinnými závody v květnu nebo červnu. Vzhledem k situaci se počet tréninků asi sníží na dva a společné závody se uskuteční až v září. Ale zatím nechceme předbíhat situaci a uvidíme, co se na jaře ještě bude dít.

Dalším projektem, který vyhlásila Atletika pro děti a do kterého jsme se jako oddíl zapojili, je **Zimní atletická výzva**. Po dobu jednoho měsíce, od 15. ledna do 15. února 2021, mezi sebou soutěží oddíly po celé republice. Na závěr budou vyhlášeny tři oddíly, které v součtu všech zapojených rodin, a samozřejmě také trenérů, zvládnou ujít nebo naběhat nejvíce kilometrů. Na závěr si každá zapojená rodina sama vyplní formulář se svými výkony. Tři oddíly, které budou mít v součtu všech svých zapojených rodin nejvyšší počet nachozených nebo naběhaných kilometrů, čeká jako výhra návštěva maskota Atika (krásný žluto-modrý zajíc, který je také velký sportovec) na tréninku dětí a pro další zúčastněné jsou připraveny další krásné atletické odměny.

**SLEDUJTE ATLETICKOU VÝZVU 2021 NA
WWW.ATLETIKALIBZNICE.CZ.
BYLA SPUŠTĚNA 15. ÚNORA**

Tato motivace a samotná výzva nalákaly spoustu našich atletů a rodin, navíc počasí přeje běžkům, bobům, ale i chůzi či běhu. A to všechno se do výzvy počítá. Sami jsme moc zvědaví, jak jako oddíl skončíme. Podle ohlasů našich dětí a rodičů to vypadá, že se jich zapojilo opravdu dost. Spousta dětí i rodičů to vzala opravdu jako velkou výzvu a kilometry úspěšně přibývají. A tak bude zřejmě oddílová konkurence velká, protože od jiných oddílů víme, že i u nich jdou nachozené, naběhané či jinak „nasportované“ kilometry do stovek.

Český atletický svaz se také snaží zapojit atlety do nějaké činnosti, proto i on vyhláší sportovní výzvu, do níž se zapojíme. Jmenuje se **Atletická výzva 2021**. Jedná se o soutěž zejména pro kategorie žactva, ale i širší atletickou veřejnost. Cílem je

Atlet roku ☺

foto archiv škola

vytvořit po ČR co nejvíce netradičních závodních míst/lokalit a umožnit tak mladým atletům porovnání sil s ostatními. Motivovat a nabudit děti opět k pohybu a zápolení. Každý se může zapojit. Každý může závodit ve kterékoliv lokalitě. Jako zapojený oddíl musíme připravit jednu soutěžní lokalitu. Vymyslet alespoň tři různé úkoly (disciplíny) a napsat k nim jednoduchá pravidla. Vše zveřejníme na našich webových stránkách – www.atletika-libznice.cz. Výzva se spouští 15. února a potrvá do 12. března 2021. Bude k dispozici Google formulář, kam si účastníci zapíšou své výsledky. Po ukončení výzvy se všechny výkony vyhodnotí a Český atletický svaz slíbí pro nejlepší účastníky nějaké odměny (zatím netušíme jaké).

Jak je vidět, i v době všemožných omezení se snažíme naše atlety i jejich rodiče motivovat ke sportování a k pohybu. Je to ale pro všechny doba velmi složitá. Nemůžeme se dočkat, až se opatření uvolní a my se budeme moci s našimi atlety potkat společně, třeba i v omezených skupinkách.

Závěrečná perlička – máme novou nejmladší členku naší atletické rodiny a tou je vnučka našeho hlavního trenéra Olivie, které je ke dni psaní článku (10. února) přesně pět dní, blahopřejeme.

Užívejte zimní radovánky, běhejte, chodte. Nezapomeňte na pozitivní myšlení, optimismus a dobrou náladu. Myslíme na vás všechny a moc se na vás těšíme!

-Iz-

SKAUTUJEME ONLINE

Všichni oddíloví vedoucí v našem líbeznickém skautském středisku pracují na tom, aby každý oddíl a každá družina měly dostatečné skautské využití i v online formě skrze naše počítače. Hledat inspiraci je sice již skoro po roce trošičku náročnější, ale všichni se snažíme si vzájemně pomáhat. Děkuji všem za jejich vysokou píli, pozitivní energii a nekonečnou kreativitu.

Během prosince 2020 jsme uspořádali akci „Díky pro zdravotníky!“ a podařilo se nám nasbírat nepočít cukrátek. Během neobvyklého adventního času většina skautských rodin trávila dny doma a pekly se primárně perníčky a další vánoční cukroví. Nashromážděné sladkosti jsme později předali zdravotníkům do několika nemocnic.

SBÍRKA PRO ZDRAVOTNÍKY

V průběhu letošního roku jsme s dětmi uspořádali několik zimních výzev. Stavěli jsme sněhuláky, pekli cukroví, společně jsme vařili, pili horkou čokoládu, večereli z ešusu a spali ve svém pokoji na karimatce a ve spacáku. Také jsme pozorovali, krmili a počítali venkovní ptáčky a zapojili jsme se do celorepublikového sčítání ptactva. Vyrábíme pohlednice a posíláme je osamělým seniorům, vyrábíme barevné záložky do knížek a další dekorace spojené se zimním obdobím. Chodíme do přírody a hle-

Společná sbírka cukroví jako DÍKY pro zdravotníky

foto archiv skauti

dáme schované úkoly v tajných schránkách a pak se je snažíme splnit. Plníme speciální foto-selfie výzvu, kde hledáme veřejná místa v okolí našich domovů a poté si fotky navzájem sdílíme.

I nadále doufáme, že brzy budeme moct skautovat zase po našem, a moc se všichni těšíme, až ten čas přijde.

Adéla Figallová – Čoky

Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

OPIS Z OBECNÍ KRONIKY XXV.

Různé nesouvislé údaje, poznámky

R. 1939 stál 1 q čisté váhy cukrovky 14,25 Kč.
R. 1940 dostal Jaroslav Černý pro sebe 73 kg cukru a pro dělníky 45,60 kg z 1519 q řepy.
Josef Tišnovský dostal 109 kg a pro dělníky 82 kg cukru z 2734 q řepy.
R. 1938 mělo zde 14 osob motorová vozidla.
R. 1942–1945 byly pomocné knížky ke statkovému archu povinné vedenému u zemědělců.
Dne 5. 3. 1945 po náletu na Prahu vyjela i zdejší střelkačka.
V říjnu 1941 bylo zde přiznáno i napočteno: 566 vepřů, 350 hovězí, 490 hus, 512 kachen.

R. 1943 dávka ze zábav vynesla obci 11 449 K, z toho okres dostal 1 144 K = 10 %.

R. 1941 Marie Tišnovská č. 44 platila pokutu 750 K, že nepřihlásila všechny slepice.

R. 1944 byli tu 44 zemědělců na 624 ha; z nich jen 29 odvádělo obilí. Tehdy byl kontingent pro obec 275 q skotu, 87 q vepřů.

R. 1939 pod 10 ha mělo 16 zemědělců, od 10 do 25 ha 2 zemědělci, od 25 do 125 ha 9 zemědělců.

R. 1942 bylo 48 majitelů a nájemců orné půdy: V. Srb 140 ha, Fr. Tišnovský 39 ha, J. Eim 32 ha, V. Brodský 50 ha, E. Frank 46 ha, F. Plicka 35 ha atd.
R. 1920 měl katastr 598 ha, z toho orné půdy 558 ha.

Dne 12. října 1936 byl mráz, jaký nebyl 160 let předtím.

R. 1931 mělo 18 chovatelů 17 klisen, 50 valachů v číslech 1, 18, 24, 29, 32, 34, 35, 36, 38, 39, 43, 44, 70, 72, 180, 187, 190, 191.

R. 1953 má státní statek 19 samozásobitelů (24 osob) pro mouku a 26 pro mléko (32 osob).

Karel Černý r. 1930 byl trestán tuhým vězením 6 týdnů, že zapálil les.

Jednota proletářské tělovýchovy dne 27. 7. 1930 pořádala sportovní den a taneční zábavu u Hrušků č. 31.

R. 1910 hlásí dr. J. Hetteš okresu, že přijme službu epidemičního lékaře při vypuknutí cholery za 40 K denně. Obec platila okresu na lékaře 214 K ročně.

Dr. Josef Peller se přestěhoval ze Sluh do Měšic r. 1856 a bydlel v č. 16.

Hrabě Nostitz r. 1859 postavil cukrovar v Mratíně, ten 3. dubna 1880 vyhořel, sklady zničeny i zásoby cukru. Vrchnost byla pojištěna. R. 1880 po tomto požáru Nostitz koupil cukrovar v Líbeznicích s pozemky za 330 000 zlatých od Bachofena z Echu, zřídil vlečnou dráhu do Mratína a r. 1881 z Měšic do Líbeznic. Cukrovar zde zastaven 1. února 1885.

Všeodborový spolek dělnický se rozešel r. 1922.

Fed. D. Těl. jednota r. 1939 spálila spolkové listiny.

Mezi čísly 35 a 36 bývala ulice pro dopravu řepy.

AD

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

4. 2. 1820 narozena česká prozaička a básnička Božena Němcová – *Národní báchorky a pověsti, V zámku a v podzámčí, Babička*

6. 2. 1895 narozen český prozaik, dramatik, literární a výtvarný kritik Ferdinand Peroutka – *Budovali státu, Pozdější život Panny*

7. 2. 1812 narozen anglický spisovatel Charles Dickens – *Starožitníkův krám, Kronika Pickwickova klubu, Oliver Twist*

8. 2. 1828 narozen francouzský spisovatel Jules Verne – *Pět neděl v balóně, Ocelové město, Tajuplný ostrov*

10. 2. 1890 narozen ruský básník, prozaik, nositel Nobelovy ceny Boris Leonidovič Pasternak – *Doktor Živago, Vzdušné tratě, Glejt*

21. 2. 1846 narozen český básník, prozaik a novinář Svatopluk Čech – *Písně otrocké, Ve stínu lípy, Nový epochální výlet pana Broučka, tentokrát do XV. století*

PŘÍBĚHY ŽEN, KTERÉ VYNIKALY V PRŮBĚHU STALETÍ

XV.

Tímto patnáctým dílem se s Příběhy žen rozloučíme. Přemýšlela jsem, která žena by měla toto vyprávění zakončit. Je jich mnoho, pracovitých a inspirujících žen, které dokázaly vytrvat, uspět a přinést světu objevy a poznání. Taková byla i **Hypatia z Alexandrie**.

Ano, jedná se skutečně o starověkou Alexandrii kolem roku 400 n. l. Jak toto město vypadalo okolo roku nula, nám popisuje řecký historik, filozof, cestovatel a geograf Strabón z Amaseie v Pontu:

„Ve městě jsou nádherná veřejná prostranství a budovy a královské paláce zaujmají čtvrtinu, možná i třetinu celé rozlohy města. Všechny paláce jsou spojeny s přístavem. V palácovém komplexu Brúcheion, jehož součástí bylo Múseion, je Séma, kde se nalézají hrobky králů... Město je plné zasvěcených míst a svatyní. Gymnasion je v jedné z nejnádhernejších budov, která má kolonádu 175 metrů dlouhou. Uprostřed města jsou soudy a všem přístupné háje. Je tu také Paneion, umělý kónický kopec, po němž vede nahoru spirálovitě schodiště ke svatyni boha Pana (řecký bůh lesů, pastvin, stád, pastýřů a lovců). Odtud je vidět na celé toto nádherné, dole se rozprostírající město.“

A ještě trochu nezbytné historie o vyspělosti starověkého města – Múseion založil na radu řeckého státníka a filozofa Démétera Falerského kolem roku 280 př. n. l. Ptolemaios I. Sotér; vzorem pro tuto vědeckou instituci mu byly athénské filozofické školy Akademie a Lykeion. Stánek Múz se skládal z rozsáhlé zahrady, sloupů, společné hodovní síně a soukromých bytů členů Múseia, které doživotně jmenovali králové egyptští a později císařové římské. Protože učence živil stát, mohli bezstarostně pěstovat vědy přírodní i humanitní.

Nejdůležitější částí Múseia byla bohatá knihovna s depozitářem v Serápeiu (chrámu řecko-egyptského boha Serápidy). Údaje o počtu svazků, které tvořily fond alexandrijské knihovny, se navzájem liší (90 až 700 tisíc) pravděpodobně proto, že někdy jsou počítány jednotlivé svitky, jindy zas jen celá díla, a to buď všechna, nebo naopak bez duplikátů.

Na přelomu letopočtů byl rozvoj knihovny definitivně ukončen; nejdříve 48 a 47 př. n. l. během Caesarových bojů v Egyptě; další rána přišla roku 391, kdy velká část knihovny byla zničena z podnětu alexandrijského patriarchy Theofila. A poté co se část knihovny vzpamatovala a mohla plnit své poslání, přišel její definitivní konec v podobě obsazení Alexandrie Araby a všechny svitky byly nenávratně zničeny.

Mnoho umělců a vědců, kteří v Múseiu působili, propůjčilo svá jména velkým objevům a důležitým přírodním zákonům, některým s platností neomezenou (například Euklídés nebo Archimédés), jiným (Ptolemaios) s licencí ovlivňovat po mnoha staletí myšlení a světový názor našich předků. Důstojné místo mezi nimi mají i poslední správce alexandrijské knihovny před jejím zánikem, významný řecký matematik a astronom Théon a jeho dcera Hypatia.

Hypatia z Alexandrie (narozena roku 360 n. l.) byla novoplatonská filozofka a první historicky známá matematická. Svými současníky byla pokládána za charizmatickou učitelku a významnou učenkyni se značným rozsahem odbornosti.

Hypatia pořádala vědecké i filozofické přednášky. Asi v roce 400 založila a vedla úzký kruh studentů z bohatých rodin. Informace o několika z nich poskytuje jediný zdroj, jímž je Synesiova korespondence. Je zde zmiňován Olympios, velmi bohatý majitel půdy v Sýrii, nebo pozdější biskup Herkulianus. I sám Synesios a jeho mladší bratr Eupotius, oba pozdější biskupové, patřili k majetné aristokracii. Můžeme-li soudit podle Synesiových dopisů, členové Hypatiina kruhu byli k sobě navzájem poutáni velice silnými intelektuálními pouty a trvalým osobním přátelstvím, založenými na společné sdílené cestě k poznání.

Hypatii je připisováno několik děl, která sepsala sama nebo na nichž se podílela jako Théonova spolupracovnice. Vydání Théonova komentáře k Ptolemaiovu Almagestu – badatelé často předpokládají, že podíl Hypatie a Théona na textu je přibližně stejný a že Hypatia nerevidovala jen text otcových poznámek, ale přímo Almagest samotný.

Komentář k Pojednání o kuželosečkách Apollonia z Pergy, komentář ke XIII. knize Diofantovy Aritmetiky a Astronomický kánon, který je pokládán za prosté astronomické tabulky, je podle badatelů spíše komentář Hypatie k některému z Ptolemaiových děl, nejspíše k Tabulkám nebo opět Almagestu.

Je smutným paradoxem, že na její život upozorňují pozdější kronikáři ne s ohledem na její působení na poli vědeckém a filozofickém, ale na její mimořádně brutální smrt. Ta byla i na tu dobu, ve které žila, nepochopitelně krutá.

Hypatia byla zavražděna v postní době v březnu 415. Když projížděla městem, přepadl ji dav několika set křesťanů, převážně fanatických parabolánů. Útočníci ji vytáhli z vozu, strhli z ní šaty a odvěkli ji do budovy Caesareia. Zde ji velmi brutálním způsobem usmrtili – ostrými hranami rozbitých střešních tašek jí rozdásali tělo. Jeho rozsápané části pak vynesli před město zvané Kinaron či Kanarón, kde je na hranici spálili.

Hypatie se stala obětí mocenské hry mezi císařským prefektem Orestem a alexandrijským biskupem Cyrelem. Je totiž zřejmé, že v pozdní antice byly lidové bouře nástrojem, jímž alexandrijské biskupové uplatňovali svůj vliv, a že paraboláni (nevzdělání, ale svému biskupovi fanaticky oddaní mladí muži) fakticky plnili roli jeho soukromé armády. A přestože byl případ vyšetřován u konstantinopolského císařského dvora prefektem Aurelianem, v roce 416 byl jeho nástupcem Monaxiem odložen a Hypatiini vrazi zůstali nepotrestáni.

Hypatia byla téměř jedinou ženou, která je zmiňována v dějinách antické filozofie. V převážně mužské společnosti byla předmětem pozornosti (ať už obdivu, nebo averze) pro svou nezávislost, praktičnost, sebeovládání a areté v nejširším slova smyslu (areté – ctnost ve smyslu schopnosti, zdatnosti duše k moudrosti a spravedlnosti). Možná i proto se nikdy neprovádala, namísto ženských šatů se oblékala do roucha učenců, a dokonce sama řídila svůj vůz (v té době něco nevídaného).

O jejím osudu vypráví španělský film Agora z roku 2009 režiséra Alejandra Amenábra, s Rachel Weisz v hlavní roli.

(zdroje: Wikipedie; I. Kraus: *Ženy v dějinách matematiky, fyziky a astronomie*; internet)

AD

Hypatia z Alexandrie

foto Google

TÁBORY

JEDU EDU!

LÉTO 2021

STEAM Camp

Příměstský tábor plný zábavy s vědou a technikou (Lego WeDo, SPIKE, různé pokusy, hry)

LÍBEZNICE, hala Na Chrupavce Týden od 12. 7. do 16. 7. 2021
Týden od 16. 8. do 20. 8. 2021

MĚŠICE, Centrum volného času Týden od 19. 7. do 23. 7. 2021
Týden od 9. 8. do 13. 8. 2021

3.290,- Kč 5 dní

Kolem světa se zvířátky

Kreativní příměstský tábor s výlety a tvořením

LÍBEZNICE, Komunitní centrum Archa
Týden od 26. 7. do 30. 7. 2021

2.990,- Kč 5 dní

Pobyťový tábor Programování v přírodě

Tábor plný programování, pobytu v přírodě a her pro děti ve věku 10+

Ranč, Bystrá nad Jizerou
Týden od 11. 7. do 17. 7. 2021

7.990,- Kč 7 dní

Více o táborech na
www.jeduedu.cz

 živá angličtina

KURZY

PRO DOSPĚLÉ

v ZŠ Líbeznice

NOVINKA

ON-LINE KURZY

Tel.: 724 755 149

www.zivaanglictina.cz

MEDIACE NENÍ MEDITACE

- › rozvod <
- › majetkové vypořádání <
- › rozdělení péče o děti <
- › spory mezi sousedy <
- › spory mezi příbuznými <
- › spory se zaměstnavatelem <
- › spory o dědictví... atd.

Není nutné jít zdoluhavou a nepříjemnou soudní cestou. Cokoliv vás napadne a myslíte, že jiná, než soudní cesta není zkuste **MEDIACI**.

Dle zákona 202/2012 je mimosoudní řešení sporu povoleno a platné, jako řešení sporu pomocí mediátora.

*Každý problém má řešení
a já vám nabízím tuto možnost.
Jsem akreditovaná mediátorka
a jsem vám k dispozici.*

Více na www.konsenzualista.cz nebo
na tel. +420 728 892 569

Mgr. Mariana Makrisová

Společenský dům Neratovice TANEČNÍ PRO MLÁDEŽ 2021

Střídání tanečních mistrů aneb Hvězdná posila
v tanečních kurzech Společenského domu

Neuvěřitelných 44 let většinu Neratovičáků vyučuje společenskému tanci taneční mistr René Vojtěch s partnerkou Atkou. Za téměř půlstoletí svého působení v Neratovicích tak do společnosti uvedl tisíce mladých a naučil je nejen tanečním krokům, ale všemu, co se od nich ve společnosti očekává. O obrovské tradici tanečních kurzů Společenského domu a o mimořádném renomé tanečního mistra Reného Vojtěcha svědčí mimo jiné i to, že jeho první absolventi k němu dnes s důvěrou vodí již svá vnoučata, aby i je mistr Vojtěch naučil to co je samotné před více než čtyřiceti lety.

Vše v našich životech ale má svůj začátek a konec, a tak se ke svému závěru chýlí i úctyhodná lektorská kariéra mistra Reného Vojtěcha, jenž má před sebou poslední ročník neratovických tanečních. Loučit se ale může s klidným srdcem, protože jeho pokračovatelem bude skutečné taneční eso. Taneční pedagog, choreograf, moderátor, neúnavný propagátor společenského tance, autor i tvář několika TV pořadů věnovaných společenskému tanci a také dvojnásobný vítěz, několikanásobný finalista a taneční dramaturg populární televizní show STAR DANCE aneb Když hvězdy tančí – taneční mistr Jan Onder.

Před Janem Onderem a jeho partnerkou Natálií Otáhalovou tedy čerstvě stojí úkol navázat na letitou a mimořádnou tradici tanečních Reného Vojtěcha. Nepochybujeme o tom, že se mu to podaří a že neratovické taneční kurzy pro mládež v jeho osobě získají nejen záruku pokračování tradice, ale také nový náboj a trend.

Sledujte prosím naše webové stránky www.spoldum.cz,
FB i plakátovací plochy. Zápis do podzimních tanečních kurzů Jana Ondera a Natálie Otáhalové se uskuteční již v jarních měsících.

Byty pro střednědobé a dlouhodobé pronájmy

Krásné, nové, kompletně zařízené.
Ubytování od 3 měsíců v 10 jednotkách 1kk a 2kk
od 13.000 Kč/měsíc

✉ info@statekliebeznice.cz ☎ 602 748 210

Váš prověřený makléř pro oblast Líbeznice již 20 let

**MIROSLAV
VANKA**

Váš makléř ze sousedství

mvanka@era-reality.cz
www.mirek-vanka.cz
mob.: (+420) 777 345 331

- **1000+**
spokojených
klientů
- **600+**
realizovaných
zakázek
- **97%**
úspěšnost
prodeje